

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 17Csp/44/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824202699
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2025:5824202699.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudcom JUDr. Rastislavom Plutinským v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, Prievozska 2, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, Prievozska 2, IČO: 53 255 739 a žalovaného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, o zaplatenie 6.814,79 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Súd žalovanému **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Námestovo elektronicky dňa 23.10.2024, sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 6.814,79 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 4.506,61 eur od 08.03.2024 do zaplatenia. Zároveň žiadal priznať trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 13.11.2020 postúpila Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 (ďalej len „banka“), žalobcovi pohľadávku voči žalovanému. C. uzatvorila so žalovaným dňa 26.09.2019 Zmluvu č. 270292311260919, na základe ktorej poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný napriek opakovaným výzvam banky (v ktorých bol upozornený na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru), neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Keďže sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, banka vyhlásila k 21.01.2022 mimoriadnu splatnosť úveru a vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že nie je povinný právne posúdiť, pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, jeho úlohou je len sledovať splnenie podmienok vyžadovaných týmito ustanoveniami. Teda ak sú tieto podmienky splnené, je jeho úkon platný, a to bez ohľadu na to, či stanovil splátku, pre nesplnenie ktorej sa domnieva, že došlo k uplatneniu tohto práva. Žalobca je povinný skutkovo vymedziť stav, avšak právne posúdenie je vecou súdu. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/196/2009 zo dňa 22.09.2010, podľa ktorého „účastníci nie sú povinní uplatnený nárok právne kvalifikovať. Zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti v tejto súvislosti a teda došlo k platnému zosplateniu pohľadávky aj jej platnému postúpeniu.

3. Ďalej žalobca uviedol, že jeho pohľadávka predstavovala ku dňu jej postúpenia sumu 6.814,79 eur, pozostávajúc z istiny vo výške 4.506,61 eur, riadneho úroku vo výške 1.821,10 eur, z úroku z omeškania vo výške 477,58 eur a z poplatkov vo výške 9,50 eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky

nevykonával žiadne úhrady. Žalobca v žalobe poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022, a to v súvislosti s otázkou určenia začiatku plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch. Podľa tohto pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu, v spotrebiteľských vzťahoch, začne plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023, podľa ktorého ak banka písomne vyzve dlžníka na úhradu presne špecifikovanej sumy pohľadávky, možno takúto písomnosť považovať za výzvu pred postúpením, od ktorej doručenia musí uplynúť aspoň 90 dní a následne možno pohľadávku postúpiť, pretože dlžník bol upozornený na omeškanie s úhradou jeho peňažného záväzku. Z výzvy nemusí výslovne vyplývať, že ak dlžník sumu neuhradí, banka pristúpi k postúpeniu pohľadávky. Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/154/2022 zo dňa 27.02.2024, podľa ktorého vo výzve banka nemusí dlžníka upozorniť na možnosť postúpenia pohľadávky a zároveň, že výzvu, ktorá je spojená s vyhlásením predčasnej splatnosti pohľadávky, možno považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

4. Žalovaný sa k žalobe žalobcu, v súdom stanovenej lehote 10 dní, ani ku dňu vyhlásenia rozsudku, nevyjadril. Táto mu bola doručovaná zverejnením oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 26.03.2025, s tým že za doručeníu sa považuje dňom 11.04.2025, t.j. po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia, v zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

5. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 21.08.2025 uviedol, že ak súd nepovažuje uplatnený nárok za preukázaný, resp. požaduje ďalšie dôkazy či objasnenie skutkových tvrdení, žalobca žiada o písomné vyzvanie na preukázanie uvedených skutočností. Uviedol, že z priebehu doterajšieho konania nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobu za dôvodnú. Iné rozhodnutie, ako vyhovie žalobe, by tak predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, nakoľko súd doposiaľ nepostupoval podľa § 181 ods. CSP a neprezentoval spornosť akýchkoľvek skutočností, na základe čoho by žalobcovi umožnil právne argumentovať, doplniť skutkové tvrdenia či dôkazy, a čím by mohlo byť porušené právo žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9CoCsp/55/2022 zo dňa 23.11.2022, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/172/2020 zo dňa 19.01.2021, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41CoCsp/48/2021 zo dňa 23.02.2022 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 8Cob/82/2021 zo dňa 28.04.2022. V podaní tiež navrhuje vydať rozsudok pre uznanie nároku podľa § 282 CSP, v prípade že žalovaný tento nárok pred súdom uzná a v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoCsp/64/2020 zo dňa 22.04.2021.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 02.09.2025. Na pojednávaní sa nezúčastnili sporové strany, ani právny zástupca žalobcu, ktorý v podaní zo dňa 21.08.2025 zároveň vyjadril súhlas s pojednávaním a rozhodnutím súdu vo veci samej aj bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, t.j. Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 a prílohy 1 až 7 k tejto zmluve, ako i Príloha k pohľadávke voči žalovanému zo dňa 07.03.2024, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.03.2024, Oznámenie žalobcu zo dňa 19.03.2024, Pokus o zmier žalobcu zo dňa 19.03.2024 a zo dňa 09.08.2024, Špecifikácia postúpenej pohľadávky s VS 6218197421, Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB“ Pôžička č. 270292311260919 zo dňa 26.09.2019, Všeobecné obchodné podmienky banky na poskytovanie spotrebiteľských úverov občanom, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Údaje k hodnotám RPMN, Žiadosť o pôžičku zo dňa 26.09.2019, Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 21.01.2022 s doručenkou, Cenník banky pre občanov, Tretia upomienka – pokus o zmier zo dňa 02.12.2021 a prehľad splácania úveru, a z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

7. Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 s prílohami uzatvorenej medzi bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom vyplýva, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto sporu, bola postúpená so všetkými právami s ňou spojenými. Banka žalovanému toto postúpenie oznámila listom zo dňa 19.03.2024.

8. Zo špecifikácie postúpenej pohľadávky s VS 6218197421 vyplýva, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka v celkovej výške 6.814,79 eur, pozostávajúc z istiny vo výške 4.506,61 eur, poplatku vo výške 9,50 eur, úrokov vo výške 1.821,10 eur a sankčného úroku vo výške 477,58 eur.

9. Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB pôžička“ č. 270292311260919 zo dňa 26.09.2019, súd zistil, že túto uzatvorili banka so žalovaným. Na základe tejto Zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver (bezúčelová pôžička) vo výške 5.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 96 mesačných splátkach po 78,15 eur. Dátum prvej splátky bol stanovený na 21.10.2019, úroková sadzba na 12,90 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov na 12,06 %. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť predstavovala sumu 7.602,40 eur.

10. Z prehľadu splácania úveru na meno žalovaného, súd zistil, že dňa 26.09.2019 bola na účet žalovaného poskytnutá suma 5.000,- eur. Následne žalovaný splácal dohodnuté mesačné splátky vo výške 78,15 eur, posledná zaplatená splátka bola evidovaná ku dňu 23.11.2020. Po tomto dátume nebola zo strany žalovaného evidovaná žiadna platba splátky úveru.

11. Z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 21.01.2022 súd zistil, že banka oznámila žalovanému, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradil dlžnú pohľadávku. Z uvedeného dôvodu banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 5.105,06 eur (pozostávajúc z istiny 4.506,61 eur, základných úrokov 588,95 eur a poplatku 9,50 eur), a to ku dňu 21.01.2022. Banka žalovaného súčasne vyzvala na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom. Z pripojenej doručky mal súd preukázané, že žalovanému bola táto Výzva doručovaná, tento si ju však neprevzal v odbernej lehote a preto bola vrátená pošte dňa 15.02.2022.

12. Z Tretej upomienky – pokus o zmier zo dňa 02.12.2021 vyplýva, že banka oznámila žalovanému, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradil dlžnú pohľadávku. Táto ku dňu 02.12.2021 predstavovala sumu 263,21 eur, pozostávajúc z úrokov 253,71 eur a poplatku 9,50 eur. Banka ho preto vyzvala na okamžité zaplatenie dlžnej sumy, v opačnom prípade bude požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom.

13. Z pokusu o zmier zo dňa 09.08.2024 súd zistil, že žalobca oznámil žalovanému, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, výšku pohľadávky po jej postúpení, t. j. dlžná suma spolu 7.513,06 eur. Zároveň žalovaného vyzval na úhradu tejto sumy, v opačnom prípade pristúpi k uplatneniu pohľadávky na príslušnom súde. Tento list, adresovaný žalovanému, bol podaný na pošte dňa 12.08.2024.

14. Zo žiadosti o pôžičku zo dňa 26.09.2019 vyplýva, že o túto požiadal žalovaný dňa 26.09.2019, požadoval úver vo výške 5.000,- eur s dobou splatnosti 96 mesiacov. V žiadosti sú uvedené jeho osobné údaje a informácie týkajúce sa jeho rodinných, sociálnych, bytových, majetkových a zárobkových pomerov. Zároveň tu potvrdil, že aj keď je podnikateľom, žiada o spotrebiteľský úver, mimo predmetu svojho podnikania.

15. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára obchodník so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obchodníkom je osoba, ktorá v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, z nej vyplývajúcim záväzkom alebo pri obchodnej praktike koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, a to aj prostredníctvom inej osoby, ktorá koná v jej mene alebo na jej účet. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, z nej vyplývajúcim záväzkom alebo pri obchodnej praktike nekoná v rámci svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

18. Podľa § 2 písm. a), b), d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa 17 ods. 1 ZoSÚ, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa prvej vety § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre prevod práv banky alebo pobočky zahraničnej banky, ktorá je veriteľom, v súvislosti s nesplácanou zmluvou o úvere alebo pre prevod nesplácanej zmluvy o úvere podľa osobitného predpisu, pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

24. Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že Všeobecná úverová banka, a.s. uzatvorila so žalovaným dňa 26.09.2019 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Uplatnený nárok tak vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a preto je na právne vzťahy strán sporu potrebné aplikovať aj

príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva v zmysle § 52 a nasl. OZ. Takéto zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 1 až 3, 5 OZ).

25. Ako prvou otázkou sa však súd zaoberal tým, či boli splnené podmienky na predčasné zosplatenie tohto úveru a či je toto zosplatenie platné a účinné. Ak by tomu tak nebolo, úver by bol splatný tak, ako bolo dohodnuté v Zmluve a nebolo by možné ho pred 21.10.2027 (konečná splatnosť úveru) platne postúpiť, táto skutočnosť by mala vplyv na aktívnu legitimáciu žalobcu v spore. Žalobca v prejednávanej veci svoj nárok na zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom, a teda aj svoju aktívnu legitimáciu, odôvodňoval uzatvorením Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. dňa 13.11.2020.

26. V prejednávanej veci má súd za to, že zosplatenie úveru bolo neplatné. Žalobca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nepostupoval v súlade s § 565 a § 53 ods. 9 OZ. Aj keď vymedzenie konkrétnej splátky, pre omeškanie dlžníka s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenie práva zosplatiť úver, vo výzve - upozornení na zosplatenie dlhu neukladajú normy v § 53 ods. 9 a § 565 OZ expressis verbis, ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy - upozornenia. Jednoznačne totiž požiadavka na také vymedzenie vyplýva z účelu predmetného upozornenia, ktorým je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou (tou istou) splátkou veriteľ zvažuje uplatnenie práva predčasne zosplatiť dlh. Spotrebiteľ na základe tejto informácie môže predmetnú dlžnú splátku uhradiť v určenej lehote a tým sa vyhnúť vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu a strate výhody uhradiť dlh v splátkach. Už v upomienke – pokuse o zmier zo dňa 02.12.2021 banka žalovaného upozornila na omeškanie, ako aj na to, že ak nebude omeškaná pohľadávka zaplatená, bude veriteľ požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru pred dátumom splatnosti. Pokiaľ ide o omeškanú pohľadávku táto bola vymedzená dlžnou pohľadávky banky celkom, t. j. 263,21 eur, z čoho je zrejmé, že táto musela pozostávať z niekoľkých mesačných splátok úveru, prípadne iných nárokov. Z obsahu tejto upomienky nemožno nijakým spôsobom vyvodiť, o aké konkrétne splátky malo ísť. Následne vo Výzve na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 21.01.2022 banka neuviedla výšku a druh pohľadávky, pre ktorú pristúpila k predčasnému zosplateniu úveru, ale uviedla len výšku celého dlhu (5.105,06 eur) a z čoho tento pozostáva (istina 4.506,61 eur, základné úroky 588,95 eur a poplatky 9,50 eur). Nakoľko v samotnom zosplätňovacom úkone úplne absentuje uvedenie konkrétnej splátky alebo splátok, s ktorými sa žalovaný dostal do omeškania a k týmto údajom nemožno dospieť ani v prípade posudzovania obsahu zosplätňovacieho úkonu v spojitosti s obsahom upomienky – pokusu o zmier zo dňa 02.12.2021, nakoľko tieto informácie nie sú ani v nej, súd má za to, že zosplätňovací úkon je neurčitý a v zmysle § 37 ods. 1 OZ neplatný.

27. Na podporu svojich záverov súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025, v ktorom sa o. i. uvádza, že „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 OZ). Právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ“. Obdobne Krajský súd v Žiline, tento krát v rozsudku sp. zn. 6CoCsp/2/2023 zo dňa 31.07.2023, uzavrel, že „Výzvu veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa § 565 OZ je nesporné, bez najmenších pochybností potrebné považovať za právne úkony, t.j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia OZ. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle § 37 OZ určitosť a zrozumiteľnosť“.

28. Neplatný zosplätňovací úkon má za následok nesplnenie podmienok stanovených v § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ na predčasné zosplatenie úveru. Vzhľadom na uvedené, k postúpeniu pohľadávky došlo v čase, keď táto nebola splatná, banka túto pohľadávku previesť nemohla a ak tak urobila, postupovala v rozpore s § 17 ods. 1 ZoSÚ. Zmluva o postúpení žalovanej pohľadávky je tak,

s poukazom na § 39 OZ, neplatná. Tento záver v konečnom dôsledku znamená, že žalobca žalovanú pohľadávku nenadobudol a nie je tak v spore aktívne vecne legitímovaný. Na základe uvedeného, súd výrokom I. žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

29. Ďalšími argumentami žalobcu, uvedenými tak v žalobe ako i podaní zo dňa 21.08.2025 sa súd bližšie nezaoberal, keďže žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Základným predpokladom úspechu žalobcu v sporovom konaní je pritom preukázanie, že žalobca je nositeľom práva, ktoré uplatňuje v žalobe a žalovaný je nositeľom tomuto právu zodpovedajúcej povinnosti, pričom tieto otázky súd v sporovom konaní skúma i bez návrhu, ešte pred tým ako skúma vec samotnú.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal plný úspech vo veci (keďže žaloba bola zamietnutá), v dôsledku čoho by mu prináležal aj nárok na náhradu vzniknutých trov konania, ich náhradu nepriznal, nakoľko zo spisu nevyplýva, že by žalovanému v tomto konaní nejaké trovy vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Námestovo (§ 355 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.